

ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE ROERMOND
meervoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken
UITSPRAAK

Reg.nr. : 92 / 801 PREMIE I VRS

Inzake : V.O.F. XY, klagster,

tegen : Bestuur van de Bedrijfsvereniging voor de Metaalnijverheid, gevestigd te 's-Gravenhage,
verweerder.

Datum en aanduiding van de bestreden beslissing:

de brief van verweerder d.d. 11 mei 1992,

kenmerk: Wibz pbz/BV11/ST P. 560475250.

Datum van terechtzitting: 10 november 1993.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Bij beslissing van 11 mei 1992 heeft verweerder het premieplichtig loon over de jaren 1986, 1987 en 1988 herzien en de daarbij behorende premie ingevolge de Werkloosheidswet, de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, de Ziektewet en de Ziekenfondswet vastgesteld op een bedrag van in totaal f. 25.396,--.

Tegen deze beslissing is beroep ingesteld.

De door verweerder ter uitvoering van artikel 98 van de Beroepswet ingezonden stukken zijn in afschrift aan klagsters gemachtigde gezonden. De inhoud van deze stukken wordt als hier herhaald en ingelast beschouwd.

Verweerder heeft op 6 mei 1993 een contra-memorie ingezonden.

Het beroep is behandeld ter openbare terechtzitting van de rechtbank op 10 november 1993, alwaar klagster is verschenen bij X en Y, bijgestaan door mr. W.

Verweerder is verschenen bij mw. mr. V.

II. OVERWEGINGEN

Bij beslissing van 11 mei 1992 heeft verweerder de door klaagster ingevolge de sociale verzekeringswetgeving ten behoeve van haar werknemers verschuldigde premiebedragen over de jaren 1986, 1987 en 1988 opnieuw vastgesteld. Verweerder heeft hiertoe besloten op grond van het feit dat uit een gehouden looncontrole is gebleken dat klaagster in bovengenoemde jaren betalingen onder de naam "acquisitiekosten" heeft gedaan aan personen van wie zij de personalia niet heeft willen bekendmaken.

In geding is de vraag of de betalingen aan niet nader genoemde derden dienen te worden aangemerkt als premieplichtig loon in de zin van de Coördinatiewet Sociale Verzekering.

Verweerder stelt zich op het standpunt dat hij door de weigering van klaagster de personalia van de ontvangers van de betalingen bekend te maken, niet in staat is te controleren of het door klaagster gestelde karakter van genoemde betalingen overeenkomt met de werkelijkheid. Daarbij heeft verweerder zwaar gewicht toegekend aan het feit dat er noch een relatie tot de omzet van de betrokken periode valt te leggen, noch met de winst per opdracht of per project.

De rechtbank stelt voorop dat op klaagster op grond van artikel 50a van de Organisatiewet Sociale Verzekering een informatieplicht rust.

Hoewel van de zijde van klaagster de namen van de ontvangers van de tipgelden niet zijn onthuld, kan de rechtbank verweerder niet volgen in zijn opvatting dat klaagster niet, dan wel op volstrekt ontoereikende wijze, aan de op haar rustende verplichting heeft voldaan.

De rechtbank acht daarbij van belang dat in de branche waar klaagster werkzaam is het betalen van tipgelden als gebruikelijk moet worden aangemerkt.

Gelet op de overgelegde cijfers, die over de jaren 1986 t/m 1990 een omzetstijging doen zien, acht de rechtbank voorts de door klaagster gelegde relatie tussen de betaalde tipgelden - door klaagster gekwalificeerd als diepte-investeringen die geen direkt aantoonbaar resultaat laten zien - en de omzet, aanvaardbaar.

In dit verband merkt de rechtbank op dat de eis van verweerder dat een direkt resultaat moet worden aangetoond, te vergaand is.

Daarnaast kan naar het oordeel van de rechtbank niet voorbij worden gegaan aan de omstandigheid dat verweerder de ook vóór 1986 als acquisitiekosten in de door hem immer als betrouwbaar gekwalificeerde boekhouding van klaagster opgenomen bedragen tot 1986 zonder

problemen heeft geaccepteerd. Ook de fiscus heeft deze betalingen, met inbegrip van de onderhavige, altijd als zodanig aanvaard.

In aanmerking genomen de historie, de gebruiken in de betrokken branche, de houding van de fiscus tot op heden en de immer goedgekeurde boekhouding van klaagster, is de rechtbank van oordeel dat verweerder thans onder de hierboven geschetste omstandigheden niet van klaagster kan eisen de personalia van de ontvangers bekend te maken, zulks op straffe van het alsnog kwalificeren van de betrokken betalingen als betrekking hebbend op werkzaamheden verricht in een verzekeringsplichtige arbeidsverhouding.

Gelet op het vorenstaande kan de bestreden beslissing niet in stand worden gelaten. Mitsdien dient beslist te worden als hierna aangegeven.

III. BESLISSING

De arrondissementsrechtbank te Roermond;

verklaart het beroep gegrond en vernietigt de bestreden beslissing;

bepaalt dat verweerder aan klaagster het door deze gestorte griffierecht volledig vergoedt.

Aldus gedaan door mrs. A.G.M. Jansberg, A.W. Ente en M.G.N. Schutgens in tegenwoordigheid van mr. R.A.B. Bollen als griffier en in het openbaar uitgesproken op 22 DEC. 1993 door mr. Ente voornoemd in tegenwoordigheid van voornoemde griffier.

Bollen

Ente

verzonden op: - 9 FEB. 1994